

Arrest

nr. 268 208 van 14 februari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 oktober 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 april 2021 dient de verzoeker, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in de hoedanigheid van ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van een Unieburger, met name zijn oom C.M., die de Deense nationaliteit heeft.

Op 4 oktober 2021 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) inzake deze aanvraag een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden akte, die aan de verzoeker op 13 oktober 2021 ter kennis werd gebracht en die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter¹ van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.04.2021 werd ingediend door:

*Naam: C. (...) Voorna(a)m(en): A. (...)
Nationaliteit: Turkije Geboortedatum: (...).2001
Geboorteplaats: C. (...) Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 06.04.2021 gezinshereniging aan met zijn oom C. M. (...), van Deense nationaliteit, met rijksregisternummer xxx.

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1,2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

o Verzendbewijzen van geld vanwege de referentiepersoon aan de moeder (B. C. (...)) van betrokkene dd. 20.02.2019, 21.10.2019, 28.11.2019, 19.05.2020, 16.07.2020, 23.11.2020, 11.12.2020, 18.12.2020. Er kan niet nagegaan worden of deze geldstortingen effectief bedoeld waren voor betrokkene.

o Verklaring vanwege de moeder van betrokkene dd. 15.02.2021, waarin zij verklaart dat de referentiepersoon sinds 2009 tot op heden alles kosten op zich nam voor betrokkene. Echter, gezien verklaringen op eer steeds een gesolliciteerd karakter hebben kan dit niet aanvaard worden,

o Bewijs van woonst opgesteld door de Turkse autoriteiten dd. 06.01.2021, op naam van betrokkene, waaruit blijkt dat hij woonachtig was te (...); Bewijs van woonst opgesteld door de Turkse autoriteiten dd. 06.01.2021, waaruit blijkt dat zij woonachtig was/is te (...).

Hieruit blijkt enkel dat betrokkene woonachtig was in het gezin van zijn moeder.

o Attest sociale zekerheid Turkije dd. 11.01.2021 ; Attest 'Vereniging voor hulpverlening en solidariteit' dd. 11.01.2021 : allen op naam van de moeder van betrokkene

o Attest sociale zekerheid Turkije dd. 11.01.2021 op naam van betrokkene waaruit blijkt dat hij 36 dagen geregistreerd stond als werknemer

o Uittreksel uit het bevolkingsregister dd. 15.02.2021 op naam van de referentiepersoon

o Uittreksel uit het bevolkingsregister dd. 06.01.2021 op naam van de moeder van betrokkene

o Blanco strafregister Ministerie van Justitie te Turkije dd. 16.02.2021 op naam van betrokkene

o Fiscaal resultaat boekjaar 2019-2020; Aanslagbiljet (aanslagjaar 2020) op naam van de referentiepersoon, als bewijs van zijn bestaansmiddelen

o Getuigschrift van woonst dd. 15.02.2021 te Wetteren op naam van de referentiepersoon

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 16.09.2010 in België verblijft.

Van een (dreigende) schending van zijn recht op vrij verkeer is geen sprake.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat:

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat hieromtrent geen documenten werden voorgelegd. Het gegeven dat betrokkene op 31.03.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon in België doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat hij onvermogen was in zijn land van herkomst of origine (zijnde Turkije), er niet afdoende werd aangetoond dat hij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine effectief ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat.

Het gegeven dat betrokkene sedert maart 2021 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon en haar gezin zich in België gevestigd hebben, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Bijkomende elementen van afhankelijkheid in de relatie met de referentiepersoon of overige gezinsleden, anders dan de gewone affectieve banden, werden niet aangetoond. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene.

(...)"

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 42, § 1, van de Vreemdelingenwet, van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van artikel 10 van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"Aangezien verzoeker volgens de bestreden beslissing zijn aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie dd. 06.04.21 indiende;

Aangezien conform art. 42, §1 Vw. "ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag" het recht op verblijf erkend wordt of niet t.t.z. in casu uiterlijk 05.10.21;

Aangezien verzoeker op 07.10.21 met de dienst vreemdelingen van de gemeente WETTEREN twee maal telefonisch contact heeft gehad via het telefoonnummer 09/369.00.50 en al dan aan hem werd gemeld dat er nog GEEN beslissing was genomen door DVZ;

Aangezien vervolgens op woensdag 13.10.21 verzoeker van de gemeente per gewone post een uitnodiging ontving (zie stuk 2) om zich aan te melden bij de gemeente voor de betekening "van een beslissing genomen door de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in uw lopend dossier";

Aangezien verzoeker zich dezelfde dag nog bij de gemeente heeft aangeboden en hem aldan de bestreden beslissing (zie stuk 1) werd betekend, dewelke - merkwaardig genoeg - 04.10.21 vermeldde, zijnde 3 dagen eerder dan het ogenblik waarop verzoeker van de gemeente telefonisch vernam - 07.10.21 - dat er nog geen beslissing was genomen door DVZ;

Aangezien nadat verzoeker in het kader van huidige procedure het administratief dossier heeft kunnen inkijken hij terzake wellicht verder in de mogelijkheid zal zijn om het bewijs te leveren dat de bestreden beslissing niet tegen uiterlijk 05.10.21 werd genomen;

dat aldus o.b.v. de thans voor verzoeker beschikbare informatie de bestreden beslissing kennelijk laattijdig is genomen - én wellicht ten vroegste op 12.10.21 doch in ieder geval na 07.10.21 - zodat aldus - conform art. 52, §4, lid 1 van het K.B. van 08.10.81 - "indien er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af " m.a.w. verzoeker in het bezit had gesteld moeten worden van een BIVR type F;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 01.07.21 dan ook niet alleen artikel 42, §1 Vreemdelingenwet; artikel 52 van het K.B. van 8 oktober 1981 én artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van

behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”

3.2. In essentie betoogt de verzoeker dat hij op 6 april 2021 een aanvraag voor een verblijfskaart in functie van zijn Deense oom heeft ingediend en hem conform artikel 42, § 1, van de Vreemdelingenwet ten laatste 6 maanden volgend op de aanvraag het recht op verblijf dient te worden erkend of geweigerd. De verzoeker meent dat dit in zijn zaak niet het geval is en dat hij door het verstrijken van deze termijn in het bezit moet worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister type F (F-kaart).

Artikel 42, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.”

Deze bepaling is opgenomen onder hoofdstuk I ‘Vreemdelingen, burgers van de Unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg’, van Titel II ‘Aanvullende en afwijkende bepalingen betreffende bepaalde categorieën van vreemdelingen’ van de Vreemdelingenwet.

Uit de voorliggende gegevens (bijlage 19ter) blijkt echter dat de verzoeker op 6 april 2021 een aanvraag heeft ingediend in zijn hoedanigheid van ‘ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin’ van de referentiepersoon, C.M., en dit in toepassing van artikel 47/1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De aanvullende en afwijkende bepalingen voor dergelijke ‘andere familieleden’ van een burger van de Unie zijn opgenomen onder hoofdstuk Ibis: ‘Andere familieleden van een burger van de Unie’ van Titel II van de Vreemdelingenwet.

Artikel 47/1, 2°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° (...);

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

3° (...).”

Artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet luidt:

“Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1.”

Artikel 47/3, §2, van de Vreemdelingenwet bepaalt verder welke bewijzen er voorgelegd moeten worden:

“§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin.

De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.”

Uit artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet volgt aldus dat de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie (waaronder artikel 42, §1, eerste lid) van toepassing zijn op de andere familieleden “bedoeld in artikel 47/1” van diezelfde wet. In artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet wordt gedefinieerd welke familieleden precies als dergelijke “andere familieleden” worden beschouwd. Bijgevolg zal eerst moeten vaststaan dat de betrokken aanvrager een ‘ander familielid’ in artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet is, vooraleer de bepalingen van hoofdstuk I over de

in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie op hem van toepassing zijn. Deze letterlijke samenlezing van de artikelen 47/1 en 47/2 van de Vreemdelingenwet strookt met de wil van de wetgever. In de parlementaire werkzaamheden ter zake kan immers het volgende worden gelezen:

“Zodra het recht op binnenkomst en verblijf is toegekend aan de leden van de familie in ruime zin, vallen zij onder het werkingsgebied van de Richtlijn 2004/38/EG en dient het geheel van de bepalingen van deze richtlijn, op hen toegepast worden. Bijgevolg krijgen zij, onder andere, een “verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie” en kunnen zij na vijf jaar verblijf op het grondgebied van het Rijk, een duurzaam verblijfsrecht verwerven (“kaart van duurzaam verblijf van een familielid van een burger van de Unie”). Om die reden schrijft artikel 25 voor dat op de familieleden in ruime zin van een burger van de Unie de bepalingen van Hoofdstuk I van toepassing zijn, onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen van Hoofdstuk I/I van Titel II.” (Parl. St. Kamer, doc nr. 53K3239001, p. 21).

De wetgever heeft aldus enkel de gelijkstelling met de in artikel 40bis van de Vreemdelingenwet bedoelde familieleden voor ogen gehad van zodra het recht op binnenkomst en verblijf is toegekend, *quod non in casu*.

Toegespitst op het thans voorliggende geval, houdt de samenlezing van artikel 47/2 en artikel 47/1, 2°, van de Vreemdelingenwet derhalve in dat de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie slechts van toepassing zijn indien het reeds vast staat dat de verzoeker een ander familielid is dat in het land van herkomst ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de referentiepersoon, dit is zijn Deense oom.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de verzoeker geheel niet ingaat op de determinerende motieven van de bestreden weigeringsbeslissing. Na een uitvoerige bespreking en beoordeling van de door de verzoeker aangeleverde documenten, heeft de verweerder met name geoordeeld dat hieruit niet afdoende blijkt dat de verzoeker reeds in het land van herkomst ten laste was of deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging, zodat de verzoeker niet afdoende aantoonde te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Het determinerende motief dat de verzoeker niet aantoonde dat hij daadwerkelijk een ander familielid is, zoals bedoeld in artikel 47/1, 2°, Vreemdelingenwet, blijft dan ook overeind.

Aangezien de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie krachtens artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet enkel van toepassing zijn op de andere familieleden *“bedoeld in artikel 47/1”* van diezelfde wet, kan de verzoeker niet worden gevolgd in zijn standpunt dat de vervaltermijn van zes maanden, zoals voorzien in artikel 42, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (opgenomen onder het voormelde hoofdstuk I), in zijn geval van toepassing is.

De verzoeker kan zich evenmin beroepen op een schending van artikel 52, §4, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit, dat voorziet dat een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt afgegeven indien er geen beslissing is genomen binnen de vervaltermijn van artikel 42 van de Vreemdelingenwet. De in artikel 42, §1, van de Vreemdelingenwet voorziene vervaltermijn is in verzoekers geval immers niet van toepassing. Bovendien bepaalt artikel 58 van het Vreemdelingenbesluit evenzeer dat *“de bepalingen van hoofdstuk I”* (waaronder dus het voormelde artikel 52, §4, tweede lid) die betrekking hebben op *“de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis van de wet”*, van toepassing zijn op de andere familieleden *“bedoeld in artikel 47/1 van de wet”*.

Nog los van hetgeen voorafgaat, merkt de Raad bovendien op dat de verzoeker niet aantoonde en dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de thans bestreden beslissing pas zou zijn getroffen na het verstrijken van de termijn van 6 maanden, zoals voorzien in artikel 42, §1, van de Vreemdelingenwet.

Het blijkt en het wordt niet betwist dat de verzoeker op 6 april 2021 een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in de hoedanigheid van ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van een Unieburger, met name zijn oom .C.M., die de Deense nationaliteit heeft.

Op de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat deze beslissing dateert van 4 oktober 2021.

De verzoeker poneert dat hij op 7 oktober 2021 tweemaal naar de gemeente Wetteren heeft gebeld om te informeren naar zijn dossier en hem werd meegedeeld dat er nog geen beslissing was genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. De verzoeker brengt geen enkel stuk bij om dit betoog te staven en het beweerde telefoongesprek kan ook niet worden afgeleid uit de stukken van het administratief dossier. De verzoeker beperkt zich aldus tot een loutere bewering, die hoe dan ook niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden akte.

De verzoeker betoogt verder dat hij op woensdag 13 oktober 2021 van de gemeente Wetteren per gewone post een uitnodiging ontving om zich aan te melden bij deze gemeente voor de betekening van een beslissing, genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij ging nog dezelfde dag langs om dan te zien dat de bestreden beslissing reeds op 4 oktober 2021 werd genomen, dit is drie dagen voor zijn beweerde telefoongesprekken met de diensten van de gemeente Wetteren.

In dit verband wijst de Raad erop dat de brief van de gemeente Wetteren waarin de verzoeker erop wordt gewezen dat er een beslissing werd genomen in zijn dossier reeds dateert van 4 oktober 2021 (zie stukkenbundel bij verzoekschrift, stuk 2). Ook uit dit schrijven blijkt dus niet dat de bestreden beslissing pas na 4 oktober 2021 zou zijn genomen.

In zijn verzoekschrift zet de verzoeker nog uiteen dat hij, wanneer hij in het kader van de huidige procedure het administratief dossier heeft kunnen inkijken, 'wellicht' verder in de mogelijkheid zal zijn om het bewijs te leveren dat de bestreden beslissing niet uiterlijk op 5 oktober 2021 werd genomen.

Ter terechtzitting heeft de raadsvrouw van de verzoeker zich er echter toe beperkt te verwijzen naar het verzoekschrift. Zij heeft geen verdere elementen aangereikt waaruit zou kunnen blijken dat de bestreden beslissing pas na 5 oktober 2021 zou zijn genomen.

Verzoekers bewering, dat de bestreden beslissing ten vroegste op 12 oktober 2021 werd genomen maar in ieder geval wel na 7 oktober 2021, vindt geen steun in de stukken van het administratief dossier en wordt door de verzoeker verder ook niet door enig begin van bewijs onderbouwd.

De verzoeker toont dan ook niet aan dat de thans bestreden akte tot stand kwam met miskenning van artikel 42, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, van artikel 52, §4, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit of van artikel 10 van de Burgerschapsrichtlijn. De verzoeker toont evenmin aan dat de bestreden akte niet afdoende zou zijn gemotiveerd of dat de gemachtigde de genomen beslissing niet zorgvuldig zou hebben voorbereid. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt derhalve niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE